

เทศน์เช้า วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๕

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะเนาะ ตั้งใจฟังธรรมะ สังฆธรรมะ ยังเชื่อมั่นมาก ยังเชื่อมั่นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ทำดีต้องได้ดี ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่วแน่นอน แต่ทำคุณงามความดีของเรา เพราะทำคุณงามความดีของเรา เราถึงได้มาเกิดเป็นมนุษย์ การเกิดเป็นมนุษย์ เกิดเป็นมนุษย์เกิดมาแล้วเป็นอริยทรัพย์นะ เพราะมนุษย์ ในบรรดาสัตว์สองเท้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเสริฐที่สุด

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเสริฐ ประเสริฐเพราะอะไร องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเสริฐเพราะว่าท่านเพียรของท่าน ท่านเพียรทำคุณงามความดีของท่าน ท่านเพียรสร้างสมบุญญานิยามมาเป็นพระโพธิสัตว์เป็นภพเป็นชาติมา แต่ละภพแต่ละชาติ พันธุกรรมๆ ตัดแต่งมาจนใจนี้สมบูรณ์ “เราจะเกิดชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย” เวลาท่านเกิดเป็นราชกุมารที่ลุมพินีวัน “เราจะเกิดชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย”

นั่นด้วยอำนาจวาสนาบารมีนะ แต่เวลาทำจริงทำจริงขึ้นมา เวลาท่านสละราชสมบัติออกไป ท่านต้องไปขวนขวายอยู่ ๖ ปี นั่นละสังขารในใจของท่าน ท่านทำของท่านขึ้นมา ในบรรดาสัตว์สองเท้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเสริฐที่สุด แล้วองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นคนพยากรณ์ไว้เอง ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ทำคุณงามความดีต้องได้ดี เราทำความชั่วๆ มันกระแสโลกใจ คูลิ คนที่ติดคุก คนที่ไม่ทำความผิดติดคุกๆ เขาโดนขังข้อหา เขาไม่ได้ทำเลย แต่ทำไมเขาติดคุกล่ะ นี่พูดถึงกระแสโลกใจ กระแสโลกมันพลิกแพลงได้ มันใส่ไคล้ได้

แต่ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่วเป็นความจริง เพราะเราทำของเราไง เราทำในใจของเรา ใจของเราทำคุณงามความดีของเรา ถ้าเราทำคุณงามความดีของเราไม่ถึงที่สุดของเรา เราภาวนาไปขนาดไหน เวลาเราภาวนา เราอยากได้สมาธิ เราอยากได้ปัญญา เราอยากได้คุณธรรม แต่ทำไมเราทำไม่ได้ๆ ละ เพราะความดีมันไม่สมบูรณ์ประกอบของคุณงามความดี ไม่ครบองค์ประกอบ

ของคุณงามความดีไง มันไม่สมบูรณ์ไง ทำดีต้องได้ดี ทำดีต้องได้ดี แต่มันต้องมีการกระทำ ทำดีต้องได้ดี

เวลาเราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา เกิดมาได้อรุณทรัพย์มาได้ชีวิตนี้มาได้ชีวิตนี้มา เรามาทำมาหากิน เวลาทำมาหากินปากกัดตีนถีบๆ คนที่เกิดมาเขามีความอุดมสมบูรณ์ของเขา อุดมสมบูรณ์ของเขาด้วยอำนาจวาสนาของเขา ด้วยอำนาจวาสนาของเขา แต่อำนาจวาสนามานี้มันเจือจางกันไปนะ ตั้งแต่พ่อแม่ปู่ย่าตายายจนลูกหลาน มันเป็นสภาวะกรรมไง มันกรรมร่วมกันไง เพราะในครอบครัวนั้น บางครอบครัวเวลาครอบครัวเฟื่องฟู เด็กที่เกิดมาในขณะที่เฟื่องฟูมันจะมีความสุขของเขามาก เวลาครอบครัวตกต่ำ เด็กมันเกิดช่วงนั้น นี่ไง มันทะเล่ล้ากันไป สิ่งทะเล่ล้ากันไป เห็นไหม

สิ่งที่มีชีวิต ชีวิตสำคัญมาก สำคัญ เวลาทำมาหากินเราก็ต้องปากกัดตีนถีบนะ ทั้งๆ ที่เราเกิดมา เกิดมาเป็นมนุษย์เป็นอรุณทรัพย์ เกิดมาเป็นมนุษย์มีคุณค่ามากๆ เพราะมนุษย์มีกายกับใจแล้วมนุษย์ก็มีมันสมอง มีจิตวิญญาณเพื่อจะรื้อค้นค้นคว้าสัจธรรมในใจของเรา ถ้าเขาเชื่อ

ถ้าเขาไม่เชื่อ เขาไม่เชื่อนะ เขาอยู่ของเขามาในทางวิทยาศาสตร์ไง เขาเกิดมาเป็นคนไฉนคนเกิดมาแล้วก็เป็นมนุษย์ไฉน มนุษย์เกิดเป็นคนแล้วเขาก็ทำคุณงามความดีของเขาไฉน ทางโลกไฉนแต่เขาก็ได้ดีทางโลกของเขาถ้าเขาเป็นคนดีนะ แต่ถ้าเขาไม่เชื่อเรื่องบาปบุญคุณโทษ เขาพยายามทำอะไรของเขาด้วยความเต็มไม้เต็มมือของเขา เขาจะได้รับกรรมอันนั้นๆ จะหนักขึ้นนอกตรมขนาดไหน เวลาหน้าขึ้นบาน โอ๊ย! มีความสุข...ทำอะไรหัวใจมันรู้ ใครทำมันต้องรู้ ความจริงเป็นความจริงวันยังค่ำ

คูตี เวลาเราดูโลก เวลาฝนดาวตก เวลาดาวตก ในโลกเรามันจะมีพวกอุกกาบาตตกมาตลอด แล้วมีมากมายมหาศาล เราคูตี โลกนี้เป็นสิ่งมีชีวิต เวลาเราเกิด โลกนี้เป็นดาวที่มหัศจรรย์มาก เป็นดาวสีน้ำเงินดวงเดียวในจักรวาล มันมีชีวิตของมัน มันมีบรรยากาศให้มนุษย์อยู่ได้ เวลาฝนดาวตก เรามองสิ สวยงาม ตกมาแล้วมันมีฝนเล็กน้อย แต่ถ้าอุกกาบาตมันพุ่งชนล่ะ ถ้าอุกกาบาตมันพุ่งชนโลกนะ เวลาอุกกาบาตพุ่งชนโลก นักวิทยาศาสตร์ต้องหาหนทางพยายามจะเบี่ยงเบนทิศทางของมันไม่ให้มันพุ่งชนโลกๆ

นี่ก็เหมือนกัน อารมณ์ความรู้สึกเราเกิดเล็กน้อย สิ่งที่เกิดขึ้นมามันเป็นเรื่องปกติของมัน แต่ถ้าอุกกาบาตมันพุ่งชนนะ เวลาความโลภ ความโกรธ ความหลง ความรุนแรงของหัวใจที่มันพุ่งชนเรา มันทำลายเรานะ ถ้ามันทำลายๆ

เวลาอุกกาบาตนักวิทยาศาสตร์เขาวิจัยกันเลยนะ อีกร้อยกว่าปี ๑๑๐ ปี มันจะพุ่งชนโลก มันเพราะว่าวงโคจรของมัน เขาคำนวณของเขาได้ อีกร้อยกว่าปี เทคโนโลยีมันต้องไปแก้ไขตรงนั้น นี่อีกร้อยกว่าปี เราตายหมดแล้ว ไอ้คนรุ่นใหม่มันจะคิดแก้ไขของมัน ดูเลขของมันไป เห็นไหม คนที่มีสติมีปัญหาเขาแก้ไขของเขาได้ คนที่มีสติปัญญา สิ่งที่มีมันรู้ล่วงหน้า รู้ล่วงหน้าว่ามันจะเกิดอะไรขึ้น รู้ล่วงหน้า เขาจะจัดการอย่างไรกับมัน รู้ล่วงหน้าๆ ล่วงหน้ามันคืออะไร

ศาสนาพุทธเป็นศาสนาแห่งปัญญา ศาสนาพุทธเป็นศาสนาแห่งปัญญา แต่ปัญญา ปัญญาที่รู้เท่าทันใจของเรา ปัญญาที่รู้เท่าความรู้สึกนึกคิดเรานี้สำคัญกว่า เวลาปัญญาๆ ปัญญาที่เกิดขึ้น ปัญญาเกิดจากการวิเคราะห์วิจัย เขาเรียกสุดมยปัญญา ปัญญาเกิดจากการศึกษา ศึกษามาเป็นวิชาความรู้ แล้วทางโลก ทางโลกถ้าทางวิทยาศาสตร์ก็วิศวกรรม วิศวกรรมแต่ละแขนง วิศวกรรมแต่ละแขนงที่เขาจะแก้ไขทางโลกนี้ พิสูจน์กันทางโลก

แต่ถ้าจะพิสูจน์กันทางธรรมๆ ละ ถ้าพิสูจน์ทางธรรม องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามารื้อค้นๆ ในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใจ ในบรรดาสัตว์สองเท้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเสริฐที่สุด

ในบรรดาการเกิด ในสโมสรสันนิบาตทุกดวงใจว่าแห้ว ในดวงใจทุกดวงใจที่มันว่าแห้ว ในดวงใจที่มันมีความทุกข์ เขาจะมีปัญญามากน้อยขนาดไหนทางโลกของเขา เขาต้องหาบกองทุกข์นั้นไปด้วยใจ ถ้าหาบกองทุกข์นั้นไปด้วย แต่ถ้าสิ่งนั้นมันเป็นวิชาชีพ มันเป็นสุดมยปัญญา

จินตมยปัญญา ถ้าเรามีความเชื่อความศรัทธาของเรา เราจะไปค้นคว้าของเรานะ มันยังไม่เป็นความจริงของเรา

ถ้าเป็นความจริงของเรา ถ้าเป็นความจริงแล้ว ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ถ้าทำดีสมบูรณ์แบบแล้ว ทำดีสมบูรณ์แบบแล้ว สิ่งใดก็แล้วแต่จะเกิดบนนั้นไม่ได้ สิ่งใดก็แล้วแต่จะตามใจดวงนั้นไม่ได้ เป็นธรรมชาติๆ ใจดวงนั้น ใจดวงนั้นมันอยู่ที่ไหนละ มันก็อยู่ในหัวใจเรานี้ไง อยู่ที่ความทุกข์ความยากนี้ไง แล้วความทุกข์ความยาก หน้าที่การงานเรามาหาศาลนะ เราต้องทำหน้าที่การ

งานของเรา นี่เราก็ทำ สิ่งที่ทำ งานมันวัดคุณภาพของคน ถ้าคนมีคุณภาพนะ เขาจะรับผิดชอบ
มาก

คนที่มีคุณภาพ แต่คนที่มีคุณภาพแล้วทำสิ่งใดจะไม่ประสบความสำเร็จของเขา อันนั้น
มันก็อยู่ที่เวรที่กรรม ที่เวรที่กรรม มันก็ต้องพยายามของเขาต่อไปข้างหน้า เพราะไม่อยู่ที่เวรที่
กรรมแล้วเป็นภาวะยอมจำนน

“อะไรๆ ก็ยกให้กรรมๆ”

ยกให้กรรม ยกให้กรรมเพื่อเป็นความดีความชั่วรักษาใจ แต่การกระทำเราต้องมีสัจจะ มี
ความมุ่งมั่น มีความขวนขวาย เพราะธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คุณติ บอกว่า
เวลามันมีความเว้งว่าง ความว่าง ความสุข ความสงบ ความระงับ นั้นเป็นเป้าหมายของเรา แล้ว
เราก็จะมาเว้งว่างมีความสุข ความสงบ ความระงับโดยที่ไม่มีการกระทำ มันจะเอามาจากไหนละ
มันต้องมีการกระทำ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนให้มีความเพียรชอบ ความเพียร ความวิริยะ ความ
อุตสาหะ ความเพียรทางโลกความเพียรทำมาหากิน ความเพียรหน้าที่การงานของเรา ความเพียร
ของเรา ถ้าเขามีสัจจะ มีนิสัยทางโลก เขามุ่งมั่นของเขา ถ้าเขามาประพฤติปฏิบัติของเขา เขาก็เอา
นิสัยอันนั้นมาปฏิบัติ มันก็จะได้มรรคได้ผล

แต่ถ้าเขาเป็นคนโลเล เขาเป็นคนที่ไม่รับผิดชอบ ทางโลกของเขา เวลาเขามาปฏิบัติ เขา
ปฏิบัติแล้วก็ลุ่มๆ ดอนๆ ของเขา นิสัยอันนั้น จริตอันนั้นมันก็ใช้อยู่กับใจดวงนั้น ทำหน้าที่สิ่งใด
ทำหน้าที่ทางโลกก็เป็นเรื่องของโลก ทำหน้าที่ทางธรรมก็เป็นเรื่องของธรรม ฉะนั้น เรามีสติมี
ปัญญาของเรา เราก็ขวนขวายของเรา

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนไว้ไง ถ้าเราประพฤติปฏิบัติตามความเป็นจริง ๗
วัน ๗ เดือน ๗ ปี ถ้าเป็นสัมมาทิฐิ ความเห็นถูกต้องถึงมณะ ๗ วัน ๗ เดือน ๗ ปี แต่เราทำกัน
แล้วมันไม่ถึงเป้าๆ ใจ ไม่ถึงเป้าหมายก็ต้องมีความเพียรของเรา ความเพียรของเรานะ เวลาครูบา
อาจารย์ของท่านสร้างอานาจาवासนาบารมีของท่านมานะ ท่านสร้างสมพลังงานมาเกินความ
เพียรอีก เพียรจบแล้วยังเหลือพลังงานจะทำต่อไปอีกนะ ใจของเราไม่ถึงเป้าๆ มันขาดตอนไป

ก่อนนี้ ถ้ามันขาดตอนไปก่อน มันอ่อนแอไปก่อน เราก็เร้งของเรา เราก็พยายามทำของเรา เราทำของเรา

ธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ ถ้าเหตุมันสมควรของมัน เหตุมันสมควรของมัน มันเป็นจริตนิสัย นิสัยของคนที่เขาสร้างอำนาจวาสนาบารมีมา เขาทำแก่นั่นของเขาแล้วเขาประสบความสำเร็จของเขาไป ของเรา เรามีอำนาจวาสนาเบาบางกว่าเขา เราทำก็ต้องทำให้มากกว่า ทำให้มากกว่ามากกว่าหรือน้อยกว่ามันเป็นที่ว่าเวรกรรมที่สร้างมานั้นนะ เวรกรรมที่สร้างมาๆ เวรกรรมสร้างมาคือเหตุ เหมือนคนไข้คนเจ็บคนป่วย คนเจ็บ เจ็บมากเจ็บน้อยขนาดไหน ถ้าคนเจ็บหนัก คนเจ็บมาก การรักษานั้นก็ต้องลำบากนิดหนึ่ง คนเจ็บน้อย การรักษานั้นก็ง่ายนิดหนึ่ง คนเจ็บปานกลางๆ พวกเรามันพวกปานกลาง แต่เจ็บมากน้อยแค่ไหน หมอเขาต้องดูอาการของโรคแล้วรักษาของเขาไปตามอาการของเขา

นี่ก็เหมือนกัน กิเลสของเราๆ ธรรมะมันตรวจสอบ จิตนี้กลั่นออกมาจากอริยสังข์ อริยสังข์ เป็นคนกรอง ไม่มีใครให้คะแนน

ทุกคนทำงานก็ต้องให้คะแนนตัวเองสูงสุดทั้งนั้นนะ แต่เวลาเอาผลงานไปเทียบกับคนอื่น โอ้โฮ! ของเราขี้เหร่น่าดูเลย เวลาตัดสินนะ ชั้นหนึ่งๆ เลย ชั้นหนึ่งเพราะเราอยู่กับเราไง ยังไม่ได้เปรียบเทียบ พอไปเทียบกับคนอื่น โอ้โฮ! ชั้นหนึ่งนี่ขี้เหร่ขนาดนั้นเนาะ รู้ตัวทันทีไง เราให้คะแนนๆ เราตลอดเวลา ก็เราให้เราเอง เราให้เพราะเราทำ ก็ทำซ้ำๆ สิ

พอมันเปรียบเทียบแล้ว โอ้โฮ! ขี้เหร่มากเลย เวลาอยู่คนเดียว สุขขอดๆ พอเทียบแล้วมันขี้เหร่ ขี้เหร่ก็ผลงานของเรา ขี้เหร่ เรากลับมาทำ มันก็ยอมรับเหตุ ยอมรับผล ยอมรับตามความเป็นจริง มันเป็นความจริงจริงๆ เป็นอย่างนั้นจริงๆ แต่ของเรา เราให้คะแนนไปเอง เราคิดของเราไปเองไง เราคิดไปเอง เราทำของเรา เราทำของเรา นี่ไง อำนาจวาสนาบารมีของคนๆ ทำสิ่งใดแล้วพระพุทธศาสนานะ ไม่มีของฟรี ของฟรีไม่มี ไม่มีการอ่อนวอน ไม่มี อยู่ที่การกระทำทั้งนั้น ที่ทำๆ มา

คูสิ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คนเคารพรัทธามหาศาล คนทำบุญมหาศาลเลย ทุกคนบอกเพราะเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกไม่ใช่ เราทำมาทั้งนั้น ของฟรีไม่มี เป็นพระโพธิสัตว์นะ สละชีพมาก็ภพก็ชาติ สละ เห็นไหม ดูพระเวสสันดร แม้แต่ราชบัลลังก์สละได้หมดเลย นักรบนะ ช้างคู่ใจ ช้างคู่ใจมันเป็นเครื่องมือหากินของเรา ของเครื่องมือหากิน ของของเราแท้ๆ เลย ใครขอกี่ให้ ท่านสละมาขนาดนั้น

ฉะนั้น เวลาท่านมาเกิดเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตรัสรู้ธรรมขึ้นมาแล้ว สิ่งที่ท่านทำมาๆ ทั้งนั้นนะ เพราะท่านเสียสละของท่านมา ท่านได้ทำมาก่อน ท่านได้ทำมาก่อน แต่เราไม่เห็น เราเห็นแต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

อย่างพวกเราพระหัวโล้นๆ มีแต่ผ้าเหลือง ทำอะไรมา ไม่เห็นทำเลย เกิดมาก็บวช ทำอะไรมา

ถ้าไม่ทำมา ทำไมเขาอยากบวชล่ะ ทำไมเขาไม่อยากอยู่ทางโลกล่ะ ทางโลกเขาสนุก ครึกครื้นนะ ดูในสมัยพุทธกาลสิ เวลาภิกษุณีหนุ่มๆ สาวๆ มาบวช พวกพราหมณ์เขาจะมาถามเลย โอ้โฮ! อายุเท่าไรแล้ว โอ้ย! ยังวัยรุ่นอยู่เลย โอ้! สึกเถอะ ไปใช้ชีวิตทางโลกสนุกครึกครื้น แก่เฒ่าแล้วค่อยมาบวช นี่เขาว่า

มีมาตั้งแต่สมัยพุทธกาล สมัยพุทธกาลก็มีแบบนี้ แต่ทำไมเขาคิดล่ะ ดูสิ ครูบาอาจารย์ของเราบวชตั้งแต่เป็นเณร เกิดมานะ พ่อแม่ส่งมาบวชแล้ว แล้วนี่บวชตั้งแต่เณร อยู่ในผ้าเหลือง จนหมดอายุขัย แล้วดูชีวิตเขาสิ เพราะอะไรล่ะ

นี่เราจะเทียบถึงวาสนาไป วาสนาที่ว่าวาสนาๆ คนที่มีอำนาจวาสนาของเขา เพราะบวชมาแล้วเป็นพระนะ...ใช่ ตอนเป็นเณรอาจจะอายุน้อย หลงผิดไป บวชมา แต่ตอนนี้อายุมากแล้ว คิดได้แล้ว มันอยากจะทำออกไปเที่ยวนู่นนั่น แต่ถ้ามีวาสนา มีวาสนา โลกนี้เราร้อนนัก โลกนี้พร่องอยู่เป็นนิจ ไม่มีสิ่งใดสมบูรณ์เลย เราศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ชี้ให้เห็นอยู่แล้ว แล้วเราบวชมา บวชมาเป็นพระ ถ้าเราประพฤติปฏิบัติ การประพฤติปฏิบัติ บวชมาเป็นพระนะ ถ้ากินอึมันนอนอู่น กิเลสมันพองเลย เพราะอะไร เพราะพลังงานมันเหลือใช้มันจะคิดแต่เรื่อง โลกทั้งนั้นนะ

แต่ถ้า คุณี เวลาอยู่กับหลวงตานะ สัปดาห์ธรรม ๑๐ พูดแต่เรื่องประพฤติปฏิบัติ คิดแต่เรื่อง การชำระล้างกิเลส เวลาคุยกันเขาคุยกันอย่างนี้นะ พระเวลาเขาคุยกันเขาคุยกันเรื่องปฏิบัตินะ เขา คุยกันเรื่องสติ เรื่องสมาธิ เรื่องปัญญา เวลาคุยนอกเรื่องนั้น ดิรัจฉานวิชา วิชาทำให้เน้นซ้ำ

นี่เขาคุยกันเขาคุยกันอย่างนั้น ถ้าทำอย่างนี้บ๊อบ มันไม่คิดทางโลกๆ ใจ แต่ถ้าเราประมาท เราคลุกคลุกอยู่อย่างนั้นมันก็ออกไปอย่างนั้นนะ แต่มันต้องย้อนกลับมา นี่มันต้องอยู่ที่ครูบา อาจารย์ใจ วัตรปฏิบัติ วัตรปฏิบัติคือเป็นเครื่องอยู่ของใจ ใจมันเร่ร้อน ใจเป็นนามธรรม ไม่มีสิ่ง ใดที่อาศัยได้ เกาะข้อวัตรปฏิบัติไว้ เกาะคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไว้ เกาะ คติธรรมของครูบาอาจารย์ไว้ เกาะพฤติกรรมที่ท่านพาทำไว้ เกาะไว้ๆ แล้วรักษาใจของเราไว้ให้ ได้ก่อน รักษาใจให้ได้ก่อน ถ้ารักษาใจไว้ได้แล้วพยายามประพฤติปฏิบัติของเราขึ้นมา นี่ไง ศรัทธา อานาจวาสนา นี้อยู่ตรงนี้ อยู่ตรงนี้ ความรู้สึกนึกคิดที่ว่าทำบุญๆ แล้วได้อะไรมา เราทำ สิ่งใดมามันถึงมีความคิดอย่างนี้ ทำไมคิดอยากจะทำบุญๆ คิดอยากประพฤติปฏิบัติ เขามีแต่ ความสุขกัน มีแต่รื่นเริงทางโลก

โลกนี้พร่องอยู่เป็นนิจ ไม่มีสิ่งใดสมบูรณ์แบบ ไม่มี โลกนี้ไม่มีสิ่งใดสมบูรณ์แบบ ทาง โลกเขา ๕๕.๕๕ แต่เวลาประพฤติปฏิบัติ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ๆ ต้อง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ จิตนี้กลั่น ออกมาจากอริยสัจ ต้องมีสัจจะ ต้องสมบูรณ์หมด ถ้า ๕๕.๕๕ ใอนั้นเดี๋ยวมันสงบตัวลง เดี่ยวมัน แดกตัว มันฟูขึ้นมาละ ไอ้ ๕๕.๕๕ หายเกลี้ยงเลย กิเลส ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์เลย แล้วมีแต่ความเร่า ร้อน มีแต่ความเผาหัวใจนะ แต่ถ้ามันชำระล้างเป็นชั้นเป็นตอนเข้าไปนะ มันต้อง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ขาดๆ หมด

ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เราทำคุณงามความดีของเรา เวลาโลก โลกเป็นสิ่งที่มหัศจรรย์ใน จักรวาลนี้ โลกนี้เป็นดาวสีน้ำเงินดวงเดียว โลกนี้มีชีวิต มีชั้นบรรยากาศ มีทุกอย่างให้สิ่งที่มีมนุษย์ อยู่ได้ แล้วหัวใจของเราละ

สิ่งที่หัวใจของเรา จักรวาลก็เหมือนชุมชนเรานี่ มีความคิดทุกๆ คน แล้วโลกเวลามันจะ ชนกัน เขาพยายามเบี่ยงเบนทิศทางของมัน ของเราความคิดกระทบกันตลอด มีปัญหากันตลอด มีทุกอย่าง น้อมคิด เขาเรียกว่าน้อมเข้ามาภายใน น้อมเข้ามาถึงหัวใจของเรา น้อมเข้ามาถึง อารมณ์ความรู้สึกของเรา น้อมเข้ามาๆ มันจะเป็นธรรมใจ

ถ้าส่งออกไปแล้วนะ มานั่งวิเคราะห์วิจัยกันทางวิทยาศาสตร์ เอามาเลย วิเคราะห์กัน ใคร
แพ้ใครชนะ แต่ถ้าน้อมเข้ามาในใจนะ ใครสะท้อนหัวใจมากกว่า ใครชนลูกชนพอง ใคร
สะท้อนใจ นั่นละคุณธรรม น้อมเข้ามาในใจเรา น้อมเข้ามา น้อมเข้ามามันจะเป็นปัญญาของเรา
มันจะเป็นการช่วยเหลือหัวใจของเรา มันจะเป็นการค้นคว้าให้เราทุกข์เบาบางลง ทุกข์เบาบางลง
ไม่ไปกระทบกระเทือนกับใคร ไม่ไปวุ่นวายกับใคร รักษาใจของตนๆ นี้ธรรมโอสถรักษาใจ

เวลาทำงานหน้าที่การงานของเราก็เพื่อหาเลี้ยงชีพ ถ้าเรามีสติมีปัญญาของเรา เพราะการ
เดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนามันเป็นสิทธิ มันเป็นสิทธิ์ของบุคคลคนนั้น ถ้าคนคนนั้นไม่ยอมทำ
บังคับให้ทำ มันก็เดินสักแต่ว่า เหมือนหุ่นยนต์ ไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย แต่ถ้ามันมีศรัทธามี
ความเชื่อของมัน เดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา มันจะน้อมเข้ามาภายใน น้อมเข้ามาให้ใจนั้นมี
เครื่องอยู่อาศัย มีวัตรปฏิบัติ มีสังขารในหัวใจ

เรามีสติมีปัญญา คนมีสติปัญญาจะน้อมเข้ามาๆ พอเข้ามาแล้วนะ มันชำระล้างใจ
ดวงนั้นแล้วนะ ใจดวงนั้นส่องแผ้วนะ จากใจดวงหนึ่งสู่ใจดวงหนึ่ง ใจดวงนั้นเป็นศาสนทายาท
ศาสนทายาทจะมีข้อมูลในหัวใจดวงนั้น จะมีสติปัญญาเท่าทันกิเลสกับใจดวงนั้น มีเล่ห์เหลี่ยม
ของกิเลสที่มันพลิกแพลง ใจดวงนั้นรู้ทัน ใครมาปริกษา ใครมาต้องการธรรมโอสถ เห็นไหม
จากใจดวงหนึ่งสู่ใจดวงหนึ่ง เอวัง